

ר"ת	יציאה	כניסה
20:41	19:51	18:42
20:38	19:49	19:00
20:41	19:51	18:53
20:39	19:50	19:01

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת כי תצא • י"ג אלול תשפ"א • גליון 735

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

החודשים האחרונים ובחברת "אהבת ישראל במסירות נפש", ולאור הלימוד שלי בנושא אהבת ישראל - זה ברור כשמש:

דרך התשובה העמוקה ביותר היא אהבת ישראל במסירות נפש, החיבור לכל יהודי, החיבור לכל עם ישראל, מסירות עבור עם ישראל ועבור כל יהודי גם אם הוא הפחות שבפחותים, כלומר, גם אם הוא רשע המשוקע בעבירות כמו שמבואר בדברי רבי נחמן בתורה הזאת וזו לשונו:

"אפילו כשאני רואה אחד מישראל, שסג מכול וכול מהקדוש ברוך הוא, אף על פי כן צריך אני שנהיה יחידו - צריך לייחד ולקשר עימו, כמו שעשה משה.

כיש בחינת אלוקות אפילו בדיוטא התחונתה, אפילו בעשרה כתרי דמסאבותא (כלומר, במקום הטמא ביותר)".

יוצא לנו מכאן עוד מסר מדהים, שלא נטעה לחשוב שמה שעשה משה זו מדרגה ליחידו סגולה כמותו, אלא עלינו לדעת שזו הדוגמה והסמל לכלולו, זו דרך כבושה שבה כולנו צריכים ללכת.

כי כמו שאומר רבי יהודה זאב ליבוביץ' זיע"א, כל תכלית האדם וכל מדרגת האדם היא אך ורק לפי אהבת ישראל שלו.

כל המהות של התורה, כל הפנימיות של רצון ה' מאתנו היא שנאהב כל יהודי, שנאמין שכל יהודי הוא בן של ה' ונאהב אותו ונרחם עליו ו... **נתפלל עליו!**

וגם אם הוא נכשל בעבירות והתרחק מאבא שבשמיים - זה לא אומר שזה לא כואב לאבא. זה כואב לאבא שבעתיים, אבא מרחם עליו, אבא מתגעגע אליו, ואבא אוהב כל מי שמתפלל עליו ומנסה לעזור לבן שלו בעת צרתו.

אז מה תגידו? בסדר גמור, כבוד הרב, שכנעת אותי. ועכשיו, גם אני רוצה להתקשר ולהתחבר לכל יהודי -

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

איך מתחזקים

ונכון שהכול באמת חשוב מאוד, ובאמת ה' רוצה שנתחזק בכל התחומים הללו, אבל זה לא הלב של העניין.

אתה יכול לעשות הכול ועדיין לשכוח את העיקר, וחייבים להיות זהירים מאוד לא לשכוח ולא לעזוב ולו לרגע אחד את העיקר.

מה עולה לך בראש כשאתה חושב על התחזקות בעבודת ה'? איך היית מציע לעצמך ולאחרים דרך של תשובה ושיפור עצמי?

אין על כך תשובה אחת ברורה. אבל בגדול, רוב בני האדם חושבים בכיוונים מאוד מוגדרים:

רבי נחמן מברסלב מפתיע אותנו ואומר: "והדרך שעשה משה הוא כך, שמשה קשר את עצמו אפילו לפחות שבישראל ומסר נפשו עליהם"

ימי אלול הם ימי תשובה והתחזקות שאותם יסד משה רבינו עליו השלום לאחר חטא העגל. בימים אלה, אומר רבי נחמן, פתח משה רבינו דרך כבושה שבה כל אחד יכול וצריך ללכת.

ומהי דרך התשובה של משה רבנו?

לכאורה היינו חושבים שדרך התשובה של משה רבינו הייתה שהוא עמד והתפלל על עם ישראל

ארבעים יום וארבעים לילה ברציפות, והוא עשה את זה אפילו פעמיים, ואכן בחודש אלול אנחנו מרבים בתפילות ובסליחות.

אבל רבי נחמן מברסלב מפתיע אותנו ואומר: **"והדרך שעשה משה הוא כך, שמשה קשר את עצמו אפילו לפחות שבישראל ומסר נפשו עליהם"**.

מה?! מה הקשר?! זה מאוד יפה לאהוב כל יהודי, אבל מה הקשר לתשובה? מה הקשר לחודש אלול? אבל לפי מה שזכיתי לכתוב במאמרים שלי בשלושת

התמדה בלימוד התורה, קביעת עתים לתורה, תוספת בלימוד התורה, תוספת כוונה בתפילה, תוספת ריכוז בתפילה, תוספת באמירת תהלים וספרי תפילות, תוספת בהתבודדות, פקידת קברי צדיקים, נסיעות לכותל, צדקות, טבילות, תעניות, חיזוק בשמירת העיניים, בשמירת הברית, בהתנזרות ממכשירי טכנולוגיה מסוכנים וממכרים ועוד.

אלה בסך הכול הכיוונים הפשוטים להתחזקות. או אולי נכון יותר לומר שאלה הכיוונים הצפויים.

רבי נחמן מברסלב מגלה לנו כיוון חדש ולגמרי בלתי צפוי, ובכך הוא בעצם מגלה לנו שיכול להיות שכולנו בכלל לא בכיוון, שאנחנו לא מבינים לעומק מה באמת ה' רוצה מאתנו.

כולנו חושבים ותופסים את עבודת ה' באופן מאוד מרובע ובכך אנחנו למעשה מפספסים את רצון ה' העמוק ביותר מאתנו, את עצם תפקידנו ותכליתנו.

ה' יתברך תמיד אוהב אותי ותמיד יהיה לי רק טוב
(הרב שלום ארוש שליט"א)

אמונה =

אל תתמודד לבד

בפרשתנו (דברים פרק כב כד) מסופר על נערה המאורסה שעשתה עוון ועונשה מוות, והתורה מחלקת שאם העבירה נעשתה בעיר אכן צריך להרוג אותה, ומה הסיבה כותבת בתורה: "על דבר אִשָּׁר לא צִעֲקָה בְּעִיר" אבל אם העבירה נעשתה בשדה היא אנוסה פטורה והתורה כותבת בזה הלשון: (שם פסוק כז) "כִּי בַשָּׂדֶה מִצָּאָה צִעֲקָה הַנְּעָרָה הַמְאֻרְסָה וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ".

ולומדים מזה יסוד עצום בעבודת ה' יתברך, הנה האישה שחטאה לא עשתה את העבירה ברצונה, היא הייתה אנוסה על הדבר, ובכל זאת היא נענשת בעונש נורא - חייבת מיתת סקילה. וכל כך למה - "על דבר אִשָּׁר לא צִעֲקָה בְּעִיר". אילו הייתה צועקת היו שומעים ומצילים אותה, ועל זה היא נתבעת. אמנם היא לא הייתה יכולה להתנגד בכוחות עצמה, אבל היה מוטל עליה לבקש עזרה להינצל. דברים אלו מלמדים אותנו יסוד גדול, ונסביר את הדבר על פי משל שהוא מעשה שהיה:

רופא באחד מבתי החולים עבד במחלקה שנועדה עבור חולים במצבים קשים במיוחד. בדרך כלל היו במחלקה הזו שלושה רופאים, אך באותו לילה הסתפקה הנהלת בית החולים ברופא אחד בלבד.

אמנם מראש הזהירוהו ואמרו לו כך: אנחנו מקוים שהכול יהיה בסדר, והחולים ישנו בשלוה כל הלילה, אבל יתכן שחולה פלוני יתעורר ויקים צעקות, חברו בדיוק יהיה זקוק לקבל את תרופותיו, ובאותו רגע חולה

שלישי יחוש ברע ויזדקק לטיפול מהיר. אם יתרחש משבר כזה ותראה שאינך מסתדר - תרים טלפון, ומיד ישלחו לך עזרה.

עם תחילת התורנות שלו והצרות צצו בזו אחר זו. כל האפשרויות שהעלו באזניו - אכן קרו. כמעט כל חולי המחלקה, נזקקו לעזרה בזה אחר זה, וביניהם סיבוכים קשים. הרופא מצא את עצמו מתרוצץ ממיטה למיטה ומטפל בחולים כמיטב יכולתו. אפס כי כוחותיו היו דלים מדי והוא לא הצליח להעניק את הטיפול הדרוש לכולם. לפנות בוקר אירע האסון. בעוד הוא מתמודד לבדו בשארית כוחותיו להעניק את הטפול הדרוש לחולה פלוני, מת חולה אחר במחלקה, בטרם הצליח הרופא להגיע אליו כדי להעניק לו את הטיפול שהיה זקוק לו נושאות.

תבעו את הרופא למשפט באשמת רשלנות רפואית. בבית המשפט נעמד הרופא הנאשם וטען בלהט כלפי השופט: עבדתי במסירות נפש ממש, רצתי ממיטה למיטה ולא נתתי כל הלילה. האם ניתן להאשים אותי! מה עשיתי? וכי נרדמתי על משמרת?! הרי פשוט לא הספקתי להגיע לאותו החולה שמת לבסוף, זה לא היה בכוח אנושי! ענה השופט: לא ולא! אתה פושע! מי צריך את מסירות הנפש שלך? הרי אמרו לך שאם לא תסתדר תזעיק תגבורת, לא בקשו ממך לנסות להסתדר לבד. אתה אשם בגרימת מוות ברשלנות!

יבוא אדם לפני הקב"ה ויטען: ריבונו של עולם, מסרתי נפש למעןך. יאמר לו הקב"ה: מי ביקש ממך למסור

רבינו ז"ל אמר פעם אחת על אודות הנטיעה שנעשו אליו אנשי שלומו בזה הלשון: - "בשביל לנסוע אלי מתגברות כל כך המניעות, עד שאפילו אב ובנו ששניהם מאנשי, יכול האב להיות מונע לבנו לבלי להניח לו לנסוע!": (רבי אברהם ב"ר נחמן, נחלי אמונה מכתב י')

פעם כשנסע רבי יודל ממעדוועדיקע לברסלב לשהות אצל רבינו על ימי ראש השנה, רצה גם בנו רבי ישעיה שלום להצטרף אליו ולנסוע עמו, אף מחמת העניות והדחוקות וקושי טלטול הדרכים לא לקחו רבי יודל עמו. כשנכנס רבי יודל אל רבנו, אמר לו רבנו מעצמו: "עניני הוא פלא: האבא נוסע אלי, הרי שמאמין בי, ואף על פי כן בנו שרוצה לנסוע אלי - אין חפץ האב לקחתו!!!" וכל ימיו היה מתחרט רבי יודל על כך שלא הביא אז את בנו: (שיש"ק ר"ה עמ' רל"ז)

נפש?! למה לא באת לבקש עזרה? מדוע לא פנית לקב"ה בתפילה: רבש"ע, איני מסתדר, תעזור לי אתה!... זהו אחד מסיודות היהדות - לבקש את עזרת ה'. הקב"ה "עונה לעמו בעת שוועם אליו", רק צריך לפנות אליו, להתחנן ולבקש תמיד. זה הכלי היסודי ביותר שצריך להשתמש בו - כל הזמן לבקש עזרה. ברגעים הקשים - לצעוק: רבונו של עולם, תעזור לי! (ע"פ תפארת שמשון בראשית עמ' רנ"ט)

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

מענייני הסליחות והתרת נדרים

(הלכות ימים נוראים) וא"ר (סק"א) וכף החיים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ח).

מענייני התרת נדרים בערב ראש השנה

נוהגים לעשות התרת נדרים קודם ראש השנה, באלו ימים נהגו לעשות כן?

נוהגים לעשות התרת נדרים ביום כ' באב שהוא ארבעים יום קודם ראש השנה, ובראש חודש אלול שהוא ארבעים יום קודם יום הכיפורים, ובערב ראש השנה ובערב יום כיפור. על פי הזוהר הקדוש (פקודי דף רמט עמ' ב') וכף החיים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ב - י"ט).

מדוע נוהגים במנהג זה של התרת נדרים בערב ראש השנה?

שורש המנהג הוא על פי מה שכתוב בזוהר הקדוש (פקודי דף רמ"ט) "שמי שנתחייב נזיפה או נידוי בבית דין של מעלה, ישרא בנידויו ארבעים יום, ואין תפילתו נשמעת". לכן אנו נוהגים לעשות התרת נדרים שבכוחה לבטל את הנידוי שנידוהו משמיים. כף החיים (סימן תקפ"א סקי"ב).

כמה אנשים צריכים להיות בשעת התרת נדרים?

משתדלים לכתחילה שיהיו עשרה אנשים המתירים, ואם אי אפשר אז עושים בשלושה. כף החיים (שם). ועדיף שיהיו עשרה אנשים אברכים הלומדים הלכות. (על פי הגמרא בנדרים ח').

א. וגם י"ג מידות אין אומרים ללא מניין, אבל יכול לומר י"ג מידות בצורה של קריאה בתורה בטעמי המקרא. שלחן ערוך (סימן תקס"ה)

בעבודה יש לנו 20 דקות הפסקה בזמן זה אנו אומרים סליחות, האם כדאי לומר את כל הסליחות במהירות, או לומר במתינות וכוונה רק חלק מהסליחות?

"סליחות" כשם כן הם, שאנו באים לבקש סליחה ולכן צריך שאמירת הסליחות תהיה בכוונה ובמתינות, ובפרט אמירת י"ג מידות צריך לאומרם בלשון תחנונים, ולכן עדיף שידלג חלק מהפיוטים ויאמר את עיקר הסליחות שזה ה' פעמים י"ג מידות, תחנן ונפילת אפיים. עבודת הקודש להרב חיד"א (מורה באצבע אות רמ"ד).

ממתי חל המנהג לאחל לחבירו "לשנה טובה תיכתב ותיחתם?"

מתחילת חודש אלול כבר מתחילים לאחל "שנה טובה" כפי המבואר בפוסקים שמתחילת חודש אלול כשכותב אדם איגרת לחבירו צריך לרמוז לו בהתחלתו שמבקש עליו לשנה טובה תכתב ותחתם. כי כבדרשות מהר"ל

השומע סליחות דרך הלויין או הרדיו, האם יכול לענות אמן אחר הקדיש וי"ג מידות וכדומה, או לא?

רשאי לענות אמן אחר הקדיש, והברכות, ולענות י"ג מידות אף שיש שהייה של כמה שניות מרגע האמת עד הרגע שבו נשמע השידור, בכל זאת מועיל הדבר. (חזון עובדיה (ימים נוראים עמוד כ"א)).

הקמים באשמורת הבוקר והולכים להתפלל סליחות קודם עלות השחר, האם צריכים לברך ברכות התורה?

יש לברך ברכות התורה לפני כן, משום הפסוקים שנאמרים בסליחות. (חזון עובדיה עמ' ה')

אני צריך להגיע לעבודה מוקדם מאד בבוקר ולכן אני אומר את הסליחות ביחידות, האם אני יכול לומר את כל הסליחות עם י"ג מידות?

כאשר אומרים סליחות ביחיד אין אומרים את הקטעים שכתובים בלשון ארמית, רק את מה שכתוב בלשון הקודש בלבד כי מלאכי השרת אינם מבינים לשון ארמית, ולכן לא יאמר את הפיוטים - רחמנא, דעני לעניי עניני, ומחי ומסי וכו'. אליה רבה (סימן תקפ"א אות ט') חזון עובדיה (עמ'

ריח של אלול

ש א פ פ ה
את כל

אבל איך עושים את זה?
אז אני חוזר ואומר את מה שכבר כתבתי בחוברת "אהבת ישראל במסירות נפש". אתם צודקים, אהבת ישראל זה לא כפתור שלוחצים עליו ומתחילים לאהוב כל יהודי, אלא אהבת ישראל היא **עבודה**, וחייבים לתרגם את הרעיון הגדול והאצילי הזה ל**עבודה יומית ומעשית** השווה לכל נפש.

והדרך המעשית לקיים את זה ולאהוב כל יהודי במסירות נפש היא לקבל על עצמנו להתפלל לפחות חצי שעה ביום על עם ישראל.

להתפלל שיחזרו בתשובה שלימה, בפרט על העוון החמור ביותר שהוא שנאת חנם, להתפלל שיידעו שאהבת ישראל היא העיקר ויתקנו את כל הפגמים ובעיקר את כל הפגמים שבין אדם לחברו שזה חשוב לה' יתברך יותר מכל המצוות, שנזכה כבר לתקן את העוון של שנאת החנם שבגללו כולנו סובלים כל כך הרבה שנים שזה תכלית התורה ותכלית האמונה וזה מה שקובע את דרגת האדם.

לכן כל מי שרוצה לזכות לשוב אל ה' באמת, מי שמחפש כיוון של התחזקות אמיתית לחודש אלול, מי שמחפש קבלה טובה אמיתית שתכריע אותו באמת לכף זכות, שתחבר אותו באמת לריבונו של עולם, שתפתח בפניו באמת דרך של תשובה ותיקון, ושתשפיע על כל עם ישראל ועל כל העולם כולו - **שיקבל על עצמו אהבת ישראל במסירות נפש**.

אחים יקרים, אני מבקש בקשה אישית. קבלו על עצמכם חצי שעה של תפילה אישית ביום על כל אחינו עם ישראל.

תקראו את החוברת שכתבתי על הנושא הזה, אם אתם לא משיגים את החוברת, תתקשרו לחדר ההפצה שלנו תזמינו לעצמכם ותקראו אותה, ותזמינו אותה גם בכמויות כדי להפיץ לאחרים. בחוברת כתוב הרבה יותר ממה שכתוב לפניכם ואף על פי כן זה רק קצה קצהו של הקרחון האינסופי שנקרא "אהבת ישראל במסירות נפש".

וזו ההכנה האמיתית שלנו ליום הדין הגדול והנורא הוא ראש השנה, כי זה נקרא באמת להמליך את ה'; כמו שמסביר רבי נחמן מדוע צריכים לאהוב גם את היהודי הפחות והגרוע ביותר וזו לשונו:

"כי יש בחינת אלוקות אפילו בדיוטא התחתונה, אפילו בעשרה כתרי דמסבותא, לקיים: 'מלכותו בכול משלה'... נמצא שבפחות מישראל - יש בו בוודאי איזה אלוקות, ועל ידי זה אני יכול להיות יחדיו עמו".

כשאתה אוהב כל יהודי ואתה מוסר נפש עליו, אתה אוהב את האלוקות שבו, אתה יודע שה' נמצא בתוכו. זה גילוי מלכות ה' העמוק ביותר.

זה מביא אותך ואת כל העולם הזה אל התכלית וזו דרך התשובה שפתח משה בפני כל אחד ואחד מעם ישראל.

יהי רצון שנזכה!

בברכת שבת שלום ומבורך

בבית מדרשו של הבעל-שם-טוב מורגשות ההכנות לקראת הימים הנוראים. איש איש עושה את חשבון נפשו. תלמידי הבעל-שם-טוב הכינו את עצמם לתפילת ערבית של יום חול. כעת עומדים כולם בבית המדרש וממתינים לכניסתו של הרבי ולהתחלת התפילה. בשעה הקבועה נכנס הבעל-שם-טוב לבית המדרש. אך הפעם, שלא כתמיד, הייתה שרויה על פניו הבעת רצינות עמוקה. הוא ניגש למקומו. נשען על השולחן, אך התמהמה מלפתוח את סידורו. הוא נשאר עומד על מקומו שקוע בשרעפיו הטמירים. איש מהתלמידים לא העז להפריע לצדיק או לרמז לו על זמן התפילה שהגיע. הדקות נקפו, והצדיק עדיין נתון היה בשרעפיו; ניכר היה על פניו כי הוא שרוי בעולמות אחרים. חדי העין שבתלמידים יכולים היו להבחין בהתרגשות רבה שניכרה על פניו הטהורות. חלפה שעה ארוכה, ואז כאילו ניעור הבעל-שם-טוב, ופתח את סידורו כשפניו קורנות משמחה פנימית עצומה. התפילה עצמה אף היא הייתה שונה מבכל ערב אחר. הבעל-שם-טוב התפלל באריכות ובדבקות מיוחדת במינה. ניכר היה שמשוה גדול קרה. תמה התפילה, ותלמידי הבעל שם טוב ציפו לשמוע מפיו את פשר הדבר. הם הצטופפו סביב הצדיק, והבעל שם טוב לא המתין שיישאל על כך והחל לספר:

בכפר קטן, חי יהודי שגדל והתחנך בבית יהודי חם, אך כשהתבגר, נטש את דרך היהדות והחל להתרועע עם הצעירים הגויים. אט אט התערה ביניהם עד שהיה כאחד מהם, כשהוא מתנכר לגמרי למוצאו היהודי.

חלפו שנים רבות. האיש עזב את האזור שנולד בו ועבר להתגורר בין הגויים. במשך הזמן שכח לגמרי את אורח החיים היהודי, את התפילות והמנהגים. כך עברו עליו שלושים שנה ארוכות. היום הזדמן היהודי הלזה לאחת העיירות היהודיות בסביבה לצורך עסקיו, כשלתפעת חש בתכונה מיוחדת השוררת ברחובות העיירה. התכונה עוררה את סקרנותו והוא ניגש אל אחד היהודים ושאל אותו לפרש התכונה היוצאת דופן. "אנחנו מתכוננים עכשיו לקראת חג הנקרא אצלנו 'ראש השנה'", השיב האיש בתמימות. על פי המסורת היהודית, זהו היום שבו נברא האדם והיום שבו נידון כל העולם".

דברי האיש הפשוט הכו בלבו ובנפשו של היהודי המתבולל בעוצמה רבה. ייתכן שהייתה זו המילה "אצלנו" שהמחישה לו את התהום שנפערה ביו לבין צור מחצבתו; או אולי הזכרת יום הדין המתקרב, היא שעוררה את נשמתו. כך או כך, זיכרונות ילדות החלו לצוף ועלו במוחו. געגועים עזים לימי ילדותו צרבו את לבו ונשמתו. הוא נזכר בשבתות ובחגים, בתקיעת השופר ובהילת הקודש

הספר של הרב שלום ארוש
על התבודדות ומעלת התפילה
052-2240696

מרפא לנפש

מאת הרב שלום ארוש שליט"א

לדבר על העניינים הנוגעים בך ממש

בתורה ק"א אומר רבינו, שעניין ריבוי התחיות ובקשות והתבודדות, דהיינו לפרש שיחתו בינו לבין קונו, לבקש מלפניו שיקרבו לעבודתו יתברך, הוא עיקר כלל ושרש יסוד של כל העצות להתקרב לה' יתברך, כי רק על ידי זה זוכים לעצב במלחמה, דהיינו מלחמת היצר, ואם יהיה האדם חזק בזה, כלומר שיהיה אמיץ מאד להתמיד ולהתפלל ולהתחנן לפני ה' יתברך תמיד, יהיה איך שיהיה, אז בוודאי יצא המלחמה. אשרי לו.

ומסביר שם, מדוע העצה הזו היא עיקר ושרש ויסוד של כל העצות? מחמת שאף על פי שישנן עצות רבות להתקרב לה' יתברך, שכולן טובות ונכונות ומועילות מאד, אולם על פי רוב קשה מאד לקיים את העצה עצמה, על כן העיקר הוא להרבות בתפילות ותחיות ובקשות, יהיה איך שיהיה, ואז ה' יתברך יעזור לו לקיים גם את אותן העצות האחרות. ואומר שם רבינו הקדוש לשונות רבים של חיזוק, וכלל הדברים שאם יהיה האדם חזק ואמיץ בעניין זה של התבודדות, ותפילה ובקשה, בוודאי סוף כל סוף יענה ה' יתברך ויקרבו לעבודתו באמת - בוודאי בלי שום ספק! עוד צריכים לדעת, שהדרך של התבודדות היא הדבר היחידי בכל התורה והמצוות, שהוא מיוחד

ולכל אחד בנפרד, ומותאם באופן אישי לכל אדם ואדם. וזה מה שכתוב בליקוטי מוהר"ן תורה צ"ז בחלק ב': עוד שמעתי בשמו לענין מעלת השיחה בינו לבין קונו, שאמר: שעל תפילות ותחיות ובקשות הסדורות מכבר, כבר יודעין מהם כל המחבלים והמקטרגים, והם אורבים על הדרכים של אלו התפילות, מחמת שיודעים מהם מכבר. כמו, למשל, על הדרך הכבושה, הידוע ומפורסם לכל, שם אורבים רוצחים וגזלנים תמיד, מחמת שיודעים מדרך זה כבר.

אבל כשהולכין בנתיב דרך חדש, שאינו נודע עדיין, שם אינם יודעים לארוב שם כלל. כמו-כן לענין הנ"ל, כי השיחה שמדבר האדם עצמו בינו לבין קונו, הוא דרך חדש ותפילה חדשה, שהאדם אומרה מלבו מחדש, על-כן אין המקטרגים מצויים כל-כך לארוב. ואף-על-פי-כן הזהיר מאד גם על אמירת שאר תחיות ובקשות... פירוש דברי רבינו הוא, שלכל תפילה ותפילה יש מסלול שבו היא עולה למעלה, ולכן כשלוך סידור או ספר תפילות להתפלל ממנו, יודעים המקטרגים והמחבלים בדיוק באיזה מסלול תפילתו עולה, והם אורבים לתפילתו, כמו שוודים שאורבים בדרך הידועה, אבל ההתבודדות, היא תפילה היוצאת מלבו של האדם,

רבינו יוסף חיים - הבן איש הי זי"ע י"ג אלול

לאורם נלך הילולא דצדיקא

דבריו...". בכל יום נשא הרב שני שיעורים: בכל בוקר לאחר תפילת וותיקון, שיעור ב" שולחן ערוך" "עין יעקב" ו" חוק לישראל" במשך שעה וחצי; לאחר תפילת מנחה - שיעור ב פרשת השבוע וענייני דיומא במשך שעה. שיעורים אלו התקיימו במועדם וכסידרם במשך 50 שנה; ומדי ארבע שנים, כאשר סיים רבי יוסף ללמד את סדר הלכות שולחן ערוך, היה עורך סעודת מצווה רבת משתתפים. בכל שבת היה הרב נושא את דרשתו בבית הכנסת הקטן של בגדאד "צאלת אל זעירי", שבו כ-1000 מקומות ישיבה ובמשך כשלוש שעות היה דורש בענייני פרשת השבוע; דבריו היה מתובלים תדיר בדברי הלכה, אגדה, משלים, חידות וסיפורי מעשיות.

בשנת תרכ"ט (1869), בכ"ה בניסן, יצא רבי יוסף עם אחיו רבי יחזקאל לעלות לרגל לארץ ישראל ולחון את קברי הצדיקים שבה, וביום י"ב אייר הגיעו לדמשק ובה קיבלו את פניהם כל גדולי העיר וליוו אותם בדרכם לקברי התנאים בגליל. שם ישב רבי יוסף ימים מספר בקברו של התנא בניהו בן יהוידע, ומעיד רבי יוסף על עצמו שנתגלו לו שם סודות רבים וגדולים. גם בקברו של רשב"י ביקר, ובו חיבר את הפיוט הידוע "אמרתם כה לחי". רבי יוסף חיים כתב למעלה מ- 80 חיבורים אך רק 53 מהם יצאו לאור - בניהם: בן איש חי, רב פעלים, מקבצאל, בניהו, בן יהוידע ועוד.

בשנת תרס"ח נסע רבי יוסף לכפר כסיל שבעירק, להשתטח על קברו של יחזקאל הנביא ושם חיבר את ספרו "מראות יחזקאל". כעבור יותר משנה יצא שוב לקברו של יחזקאל הנביא אך לא הגיע למחוז חפצו; בדרכו ליד הכפר גץ תקפה אותו מחלה קשה, וביום י"ג באולול (תרס"ט) [1908] נפטר רבי יוסף. זכותו תגן עליו ועל כל ישראל אמן.

רבינו יוסף חיים זיע"א בעל ה"בן איש חי", נולד בבגדאד בכ"ז באב התקצ"ד (1834) לאביו רבי אליהו חיים בן רבי משה חיים (רבה הראשי של בגדאד) אשר היה מחכמי בגדאד ומנהיגיה.

בגיל 14, למרות גילו הצעיר, התקבל הבן איש חי לבית המדרש לרבינים "בית זילכה" בראשותו של רבי עבדאללה סוּמַר, והיה לתלמידו המובהק. לאחר זמן לא רב, עזב רבי יוסף את בית המדרש והמשיך את לימודו לבדו.

בגיל 17, נשא רבי יוסף את רחל, אחות רבו רבי עבדאללה סוּמַר ולהם נולדו בן ובת. את פרנסתו מצא רבי יוסף בשותפות עם ארבעת אחיו בעסקיהם, ואף שרבי יוסף לא התערב במאומה בניהול העסק, הקפיד הוא כי הכול יתנהל עפ"י ההלכה ולפנים משורת הדין. וכמו כן הקפיד לא לקבל שכר על פועלו בקהילה, וכל ספריו ומפעלו מומנו מכספו ולא מכספי נדיבים או צדקות, וכך שמר על נקיין כפיו ולא הכיר פנים לאיש. ביום ז' אלול בשנת תרי"ט נפטר אביו, ורבי יוסף, אשר עד אז נמנע מלהתבלט בציבור, קיבל עליו להנהיג את קהילת בגדאד, אשר נשארה ללא רועה. את דרשתו הראשונה נשא ביום י"ג אלול, בתום השבעה על אביו, ומאז הנהיג את קהילת בגדאד במשך חמישים שנה עד יומו האחרון.

רבי יוסף לא נשא במישרה רשמית בקהילתו ולא היה מעורב ישירות בעולם בית המדרש, ואף על פי כן התקבלו סמכותו ופסקיו ללא עוררין וכבר בחייו הטביע חותם על יהדות עירק ויהודי ארצות האיסלם. ויעידו דבריו של רבי יחזקאל משה הלוי ראש הדיינים בבגדאד: "אם יאמר לי רבי יוסף חיים על ימין שהוא שמאל, ועל שמאל שהוא ימין, לא אהרהר אחר

קו האמונה
02-6444250

זכור את אשר עשה השם אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים

מי שאוהב את חברו ודאי הוא נוצר לשונו

אני אוהב כל יהודי

לרכישת מוצרי "אני אוהב כל יהודי":
050-9931931

השנה השביעית - זמן לגאולה

15 שנת פמאוף סלך וסל כולנו

**השנה
פועלים להמתקת הדינים**

סדיון נפס ץ"י כרב סלום ארוס באומן

02-5308000

מי הוא האויב?

ולעיתים האדם מתחיל להידחק בקשיי הפרנסה, עכשיו היצר רע החדש מדמה ומשדר לך במח שחייב להיות עצוב וגם חרד עם פחדים, ובאמת שהכל הבליים, ה' יכול לעזור לך מיד, כי ה' רוצה תפילות, שכן כל חיסרון זה חיסרון תפילה. ומה עם בעיות רפואיות, על זה טרם התחלנו לדבר. לכן הנבואה שניבא רבי אליעזר, בנו של רבי שמעון בר יוחאי - במסכת סוטה - מתי יבוא משיח? כאשר אויבי איש יהיו אנשי ביתו, זו המציאות של היום שבה היצר רע מדמה לאדם, שאישתו היא האויב שלו, או הילדים שלו, במקום שהאדם ייכנס לעולם האמונה, ויראה את ה', שהוא האבא שלו, הוא קרא לו בתורה בן. שכן "בן" זו אהבה שלא משתנה.

ראיתי אבא שיש לו בן שנפל לדברים קשים, והאבא רוצה לשים אותו שוב במקום שעוזרים לילד בתשלום גדול, ואומרים לאבא אנשים שמכירים טוב את כל הסיפור עם הילד הזה: "הילד משקר ויחזור לסורו מיד לאחר מכן", והוא אומר: "אין, אבא זה אבא, אני שוב ושוב יעזור לו, כמה שרק צריך, אני יעשה הכל למענו". כי אהבה של אבא לא משתנה גם אם הבן יגיע לדיוטה התחתונה.

על כן אין מצב בעולם שמותר להיות עצוב, וגם אם תהיה צדיק הכי גדול, אם תהיה עצוב, זה מתכון ליסורים, כי עצוב זה כועס על ה', כי ה' עשה לך את זה, אז תגיד לעצמך ה' הוא לא רע הוא טוב, ועל זה תצעק לה', עם החרב שהיא התפילה, אל תנטוש את חרב הפיפות בידם, תבקש, תתחנן, תן לי אמונה שהכל זה אתה ואתה רק טוב, תילחם על האמונה.

"כי תצא למלחמה על אויבך" - אדם צריך לדעת מי האויב שלו, מול מי הוא נלחם, אחרת הוא מנוצח. אם האדם לא רואה את היצר כמו מפלצת שרוצה לכרות את ראשו, כנראה היא כבר כרתה את ראשו. ומה מהותו של האויב מספר אחד: העצבות, שכן רבי נחמן קרא ליצר הרע - כח המדמה - הוא מדמה לך שצריך להיות עצוב.

רבנו הקדוש רבי נחמן כתב (ליקוטי מוהר"ן תורה עב'): "לפעמים בא לאדם הרהור תשובה, ונעשה באותו שעה איש כשר, ואחר - כך רוצה לעשות עבירה, כאשר נתעורר לבו לתשובה בכך שרוצה לנסוע להצדיק, ואחר כך כשנוסע, מתגבר עליו היצר הרע, ונפול מתשוקתו שהיה לו תחילה, ואחר כך כשבא להצדיק, מתגבר עליו היצר הרע עוד יותר, ואובד כל חישיקו, אל יקשה בעיניך זאת, ואל יבהילוך רעיוןך על זה. כי דע, שזה נמשך מחמת כי בתחילה כשבא לו הרהור תשובה, מחמת הטוב שהתעורר בתוכו, אזי ע"י מעשיו באותו שעה, המית יצרו... ואחר כך שרוצה לנסוע, מתגבר עליו יצר רע אחר."

כתוב "איש אמונת רב ברכות", למה הכתוב אמר 'אמונות' בלשון רבים, כי יש לך אמונה כוזבת שאישתך עכשיו צועקת עליך ואז מתחילה המלחמה הפנימית שהיצר הרע מדמה לך שכאן מותר להיות עצוב. ואחרי שהתגברת על זה וראית שזה ה', והכנעת את היצר של הכפירה, בא ניסיון אחר, יצר הרע חדש, פתאום הבן שלך מציק לך, והיצר מדמה לך שכאן אתה צריך לכעוס, ופה צריך עכשיו אמונה שה' רוצה שאני יתייסר עכשיו, זה ה', וזה לטובתי, כי זה לא הילד, זה 100% ה'.

הרב שלום מזור
מהמרצים הבכירים
של
"חוט של חסד"
058-4180994

חיזוקון
לומדים הלכה

תפילה על עמ"י

ישתדל להתפלל
בימים אלו על אחינו
בית ישראל התועים
מדרך התורה והמצוות
שיערה עליהם הקב"ה
רוח קדושה וטהרה
ממרום, ויתן בלבם
שישובו בתשובה
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

כך האור יכבוש כל חושך

זה הזמן לגאולה ברחמים

אלא יפודי מיץ
אראות את
אוי כאמון

הזמן עמדת חוברות
לעסק שולך / לבית הכנסת
052-2240696

היכן בפרשה: 'קשוט עצמך תחילה ואחר כך קשוט אחרים'?

תשובה פרשת עקב: בפרשתנו: (ז, טז) "ואכלת את כל העמים אשר ה' אלקיך נתן לך לא תחוס עיניך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך".

הכונה, כמובן, לכיליון.

הזוכה: יהושע חזן, ירושלים.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

אלול - אני לדודי ודודי לי - מזל החודש בתולה

תשובה אפשר לעשות רק על ידי שמחה.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מוחקים - 052-6672221

עיכוב משמים

מתוסכלים, אבל אז נזכרתי בתודה התחלתי לומר תודה וגם אמרתי לאחים שלי הזכרתי לומר תודה כולנו אמרנו להשם תודה על זה שהיום מתבזבז, והטרמפולינה לא מגיעה. וכנראה כעת המצב הזה הכי טוב בשבילנו.

כשסיימנו לומר תודה כמה דקות- התקשרתי לשליח והפעם להפתעתי הוא ענה, שאלתי אותו מתי הוא מגיע, והוא אמר שעוד כמה דקות הוא כבר אצלו.

ובאמת אחרי מספר דקות בודדות הוא דפק בדלת והביא לנו את הטרמפולינה נהנו מאוד ושמחנו מאוד אבל הכי נהנתי שלמדנו לומר תודה, לא רק אני אלא כל הילדים.

ואני יודעת שכל העיכוב הזה היה שווה- בשביל שנדע מה הכח של התודה.

אמרתי תודה והטרמפולינה הגיעה.

שלום שמי רחלי, רציתי לספר לכם את הסיפור שהיה לנו בבין הזמנים:

זה היה בשבוע הראשון של בין הזמנים, אחי הקטנים רצו איזה אטרקציה, חשבנו וחשבנו, עד שעלה לנו רעיון: לעשות אטרקציה ביתית- אז חשבו להזמין טרמפולינה.

התקשרנו להשכרת מתנפחים והזמנו טרמפולינה, ואמרו לנו שזה אמור להגיע תוך רבע שעה. חיכינו וחיכינו.

עבר רבע שעה ועוד רבע שעה, והמשלוח עם הטרמפולינה לא מגיע. המשכנו לחכות בסבלנות וכבר עברה שעה.

בשלב הזה כבר התקשרנו לברר מה קורה- בטלפון אמרו לנו שהשליח כבר יצא עם הטרמפולינה לפני חצי שעה והוא אמור להגיע, בכל אופן נתנו לנו את המספר של השליח.

ניסינו להתקשר אבל השליח לא ענה, היינו

עשונון

פתרונות יש לשלוח למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

קסמרובע

השלימו את התשובות לפי המספרים במאוזן ובמאונך

.9	.8	.7	.6	.5	.4	.3	.2	.1
		.8		.5				.2
				.6				.3
		.9						
.18	.17	.16	.15	.14	.13	.12	.11	.10
		.17		.14				.11
				.15				.12

1. פרשתנו "כי _____"
2. חלון קטן
3. רעל מבעלי חיים
4. מאור הפעיל בלילה
5. גדול מימדים
6. לבש כובע
7. קפוא, יורד מהשמים
8. הצבע הבהיר ביותר
9. אדם המטפל בגינה
10. כסף ישראלי
11. התרוממו
12. מדינה בצפון אפריקה
13. בן יעקב אבינו
14. אוטם בקבוקי יין
15. שרץ, זחל קטן
16. עולם, יקום
17. הגיעו
18. בית לתרנגולים

בדיחות הדעת

כידוע באיטליה אוכלים פסטה עם קיסמים, שני ישראלים קבלו קיסמים כדי לאכול את הפסטה שהוגשה להם במסעדה איטלקית. הם ניסו מספר פעמים. אך הפסטה החלקה התחמקה. קראו למלצר שיעזור להם. המלצר נגש ברוב פאר. נעץ את הקיסם בפסטה והיא נתפסה. אמרו לו הישראלים: חכם בלילה. אחרי שהפסטה התעייפה היא ננעה ואיפשרה לקיסם להינעץ בה.

העלון מוקדש

להצלחת משפ' אברג'ל
ולרכואה שלמה במהרה
ורוניקה הודיה בת לודמילה
להקדשת העלון: 02-5308000

שלנו. נהיה אמיתיים, הרי את עצמנו אנחנו לא יכולים לשקר! נבדוק היטב: הילדים שלנו- שמחים? מאושרים? מחייכים? טוב להם אצלנו? הם יודעים להעניק לשני? לאהוב? לצחוק ולשמוח? להכיר טובה? הם אדיבים? מסבירי פנים? נמוססים? בקיצור, הם חיים אצלנו חיים משמעותיים וכיף להם בחיינו? אם התשובה היא כן, אתם הורים מוצלחים, אשריכם! אבל אם השאלות קצת נוגעות לילדים שלכם, אם הסיפור, קצת מדבר אליכם. בואו ביחד נחליט היום על שינוי, בכדי לתקן את מה שהיה.

מהיום אנחנו משתנים

עלינו לדעת, שהבית שלנו יכול להיות "בית רגוע, מקום אהבה ורעות" אך בכדי שהבית שלנו יהיה "בית מקדש", בכדי שה' יוכל להיות שותף פעיל בבית שלנו, עלינו לקבל על עצמנו החלטה חזקה "מהיום אנחנו משתנים!!!" מהיום נעבוד על המידות שלנו, מהיום אנחנו לא מרימים את הקול בבית (וכל שכן דברים גרועים יותר) נשתדל להשרות אורה נעימה וחיונית ובע"ה נתפלל על זה כל יום. נספר לה' את האמת, עד כמה קשה לנו להשתנות ולהתגבר ונתחנן לפניו שנזכה שהבית שלנו יהיה בית-טוב, בית-שמח בית-יהודי.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

בית של מידות ושלום

"באתם מאוחר מידי"- כך ענה מרן החזון איש זיע"א, להורים צעירים שבאו לשאול אותו: "רבי, מאיזה גיל נתחיל לחנך את התינוק שלנו?". מפורסמת דעתו של מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א "שעיקר החינוך, שנקנה כמובן בין כתלי הבית תלוי ב"התנהגות ההורים". או כמו שהעולם אומר: "התפוח לא נופל רחוק מהעץ". לכן עלינו לדאוג בראשונה לחינוך של עצמנו. זוהי כוונת החזון איש באמרו להורים: "באתם מאוחר מידי" כי החינוך מתחיל הרבה זמן לפני שנולד הילד הראשון, החינוך מתחיל אצלנו אצל עבודת המידות האישית שלנו. גם אני ב"ה הורה לילדים, ואני מתכוון במאמר הנוכחי לדבר בעיקר על עצמי, לכן סילחו לי מראש על הסגנון הישיר. ואם יהיה בע"ה אפילו הורה אחד שייקח את עצמו לעבודה על תיקון מידותיו, והיה זה שכרי.

התפוח והעץ

כאשר אנחנו מסתכלים במרפא או רואים את עצמנו. במרפא, לא נוכל לראות מישהו אחר, המראה משקפת את מי שעומד מולה. הילדים, הם המראה שלנו. בילדים, משתקפים המידות שלנו. כל ילד וילד, הוא כענף בגזע המשפחתי. גזע של עץ תפוחים, לא יוכל להוציא תפוזים. מעץ כעסן יצאו חס ושלום פירות כעסנים ומעץ עצלן יצאו פירות עצלים. ולהיפך, מעץ רגוע ייצאו פירות רגועים, מעץ זריז יצאו פירות זריזים ומעץ מתוק יצאו פירות מתוקים.

כן, כן גם אתה

עיקר תפקידנו בעולם, הוא לעבוד ולתקן את המידות שלנו. זה לא בושע לעבוד ולתקן את המידות, אבל זוהי בושע גדולה לחיות עם מידות מקולקלות ולא לתקן אותם. לכולנו, כן אני מדבר אליכם, גם אתה, גם את, גם לכם יש מידות הדורשות שיפוך ותיקון. אין אדם שנולד מושלם, לכולנו יש חסרונות: אחד עצלן אחד כעסן אחד עצבן ואחד שכחן. המידות הלא טובות שבנו, מפרעות מאוד לנו ולסובב אותנו. בבתי שמידת הכעס "חוגגת שם", בבתי בהם ההורים תמיד עצבניים ומתוחים, מבזים ומשפילים- מבית כזה בוודאי יתקשו לצאת ילדים מוצלחים. "ההצלחה" של משפחת "עצבני"

נכרת לעיני כל, והאמת טופחת על פניהם של ההורים "המחנכים". לכן, אם ברצוננו ילדים מחונכים, ראשית החינוך צריכה להיות אצלנו ההורים.

בחינוך אסור לטעות!

מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א משתמש הרבה במשפט "בחינוך אסור לטעות! אם אתה לא יודע לחנך, שב ואל תעשה עדיף!" ... "אפילו אם לא תחנך את ילדיך בכלל, הנזק שייגרם להם יהיה פחות, מאשר אם תחנך כמו שאתה חושב שמחנכים". והכלל העיקרי בחינוך האמיתי הוא: "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". הרב סיפר: שמגיעים אליו בחורים ומבוגרים עם בעיות שונות ומגוונות. על פניו נראה, שלכל אחד בעיה נפרדת ושונה משל חברו, אך אם נתבונן בעין האמת נבחין שלכולם בבגרותם יש בעיה משותפת: לכולם היו מצוקות וקשיים בילדותם, וזאת כתוצאה גם מהחינוך הכושל של הוריהם ומוריהם. לעיתים אנחנו בחוסר שימת לב, פוצעים את הנפש של הילדים שלנו בצורה ישירה וגם עקיפה.

גם עלינו עבר מה שעבר

לעיתים, אף אנחנו ההורים, קורבנות של ההורים שלנו, כן, גם אנחנו הורים "פצועים". גם עלינו עבר מה שעבר ו"נפצענו" אי שם בעבר, או אפילו משישים להיפצע בהווה. והסטטיסטיקה מלמדת, כי הורים פצועים, שלא מטפלים בפצעים שלהם, בדרך כלל משישים לפצוע את ילדיהם. הם אפילו לא מרגישים שהם מאמללים את הילדים שלהם, אבל העצבות של הילד וההתנהגות ה"לא נורמטיבית" שלו מספרים הכול. משנה לשנה, כולנו נתקלים בתופעה קשה של ילדים עצובים. אם עד לפני עשור, השאלות שהיו מגיעות אלי היו שאלות על קשיי למידה וחוסר התאקלמות בבית הספר, בימיו עיקר השאלות הינן על בסיס רגשי והתאקלמות בתוך הבית ובחברה. והשאלה היא מדוע? התשובה, נשקפת לצערנו מתוך העיניים העצובות של הילדים הללו ומצביעות על מה שעובר עליהם בד"כ בבית, אך לא רק.

להיות אמיתי!

נניח לרגע את העלון בצד ונביט בעיניים של הילדים

וזהיר לעשות כרוז
אמר: הראש השנה שלי עולה על הכל!

והיה פלא אצלי מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי, שיהיו כולם על ראש השנה איש לא יעדר. כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה!

וזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו
לא יחסר איש!

ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאוד מאוד. "אכלו מעדנים ושחו מסתקים כי חדות ה' היא מעוזכם" וזה נאמר על ראש השנה.

(חיי מוה"ר, מודל יקרת ראש השנה שלו, ת"ג)